

dannelsessøgende får ekstra støtte, mens Kristeligt Folkeparti ønsker flere penge til uddannelsessøgende forældre. Begge forslag bør indgå i de forhandlinger, som undervisningsministeren vil indkalde til i det kommende forår.

Fra konservativ side kan vi bakke op om begge ønsker, men med vælgerens krav om nul skatter og afgifter kan vi lige så godt slå fast med det samme, at en eventuel reform af SU skal være udgiftsneutral, men det mener jeg også sagtens kan lade sig gøre.

Overordnet er der mange gode hensigter og kreativitet blandt forslagene, som vi i dag behandler, men ingen af dem kan ændre ved den prioritering, som vi fra konservativ side har lavet sammen med regeringen i år. For selv om der er mange gode intentioner, skal tingene jo hænge sammen.

Sidste år stod sygehusene højt på listen, og de 1,5 mia. kr., som regeringen afsatte til ekstra behandlinger, har været en stor succes. Og jeg mener også, at selv skeptikerne burde være enig i dette. Ventelisterne er for kraftig nedadgående, behandlingsgarantien er indført, og effektiviteten er steget.

Derfor undrede det mig også at kunne konstatere, at Det Radikale Venstre stædigt fastholder en modvilje mod at videreføre ordningen med ekstra penge til nedbringelse af ventelisterne. Man vil jo ligefrem fjerne penge, som allerede er brugt, og her tænker jeg på finansieringsforslaget om den ene milliard kroner.

Men som det fremgår, har regeringen i aftalen med Dansk Folkeparti sat flere penge af til puljen til nedbringelse af ventelister. Det samme skete også i forbindelse med aftalen med amterne. Det har været en klar succes, og vi er glade for, at vi kan videreføre det.

Jeg vil så sige, at vi har læst De Radikales forslag til en skattereform med interesse, og det har vi også gjort tidligere. Jeg vil gerne sige, at vi støtter ikke ændringsforslagene for lige at lade det være klart, men jeg synes, at der er mange interessante takter i udspillet. Det Radikale Venstre er ligesom Det Konservative Folkeparti optaget af lavere indkomstskatter. Man kan altid diskutere hvordan og hvor meget, men alt det får vi jo heldigvis lejlighed til at vende tilbage til efter nytår.

Jeg vil slutte med at sige, at vi er overordentlig glade for aftalen om finansloven. Vi glæder os over aftalen med Dansk Folkeparti, hvor der i forhold til også de svage grupper er sket en forbedring. Men at det har været muligt at lave så

mange aftaler med forskellige forligskredse, synes vi er rigtig godt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har tre korte bemærkninger, og dem tager vi nu. Det er først hr. Jacob Buksti, derefter hr. Jens Peter Vernersen og så fru Marianne Jelled.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Kunne vi ikke godt snart blive færdig med den der med, at skatterne bare steg og steg og steg under den tidligere regering. Kan jeg ikke godt anbefale den konservative ordfører at læse i den finansredegørelse, som den nuværende regering selv er kommet med i november. På side 25 står der, at i 1980'erne under de borgerlige regeringer steg skatte trykket med 9 pct., men i 1990'erne under SR-regeringen er skatte trykket stort set konstant. Kan vi så ikke blive fri for det?

Jeg kan forstå, at den konservative ordfører er meget glad for, at man har fået nedsat afgifterne på cigaretter og spiritus. Men hvordan og hvorledes har den konservative ordfører det så med, at de nedsættelser ikke er finansieret fra 2004 og fremefter? 1,4 mia. kr. blaffer i vinden. I samme finansredegørelse er den forudsat finansieret, for at år 2010-perspektivet skal være der.

Det er jo sådan, at skatteministeren i et svar til mig har sagt, at det er en normal praksis, at man bare lader det gå ind i en prioritering af næste års finanslov. Det vil sige, at regningen på 1,4 mia. kr. ligger der og skal betales. Det må man jo håbe den kan, for ellers ser det sort ud med råderummet for skattelettelser, som jeg ved at De Konservative går meget op i.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Der er jo en ting, der er rart i denne her situation at sige til fru Gitte Seeberg, og det er, at vi stort set på alle punkter, hvor de mest utrolige påstande fremføres, kan henvise til regeringens egne publikationer, til Økonomisk Redegørelse, til Finansredegørelsen osv.

Man kan jo bl.a. se af Økonomisk Redegørelse, at det private forbrug i de 9 år, vi havde en socialdemokratisk ledet regering, steg med 2 pct. om året, hvert eneste år. Og man kan se i de samme publikationer, at det kunne ske, uden at skatten blev hævet. Der var et konstant skatte tryk, det skriver regeringen selv. Man kan i øvrigt også se af de samme publikationer, at rege-